

בעזהש״ת

גיליון

מקשיבים לקולך

מאמרי השקפה וחיזוק
מלווים בסיפורי השגחה ואמונה
מתוך שיעורים שנמסרו דבר יום ביומו

פרשת השבוע < >
בא

מאיתי בסייעתא דשמיא
פינחס אליהו ב״ר שלום פרץ

ניתן לשמוע את השיעורים מידי יום ביומו
להאזנה חייגו לקו הישיר:

0733-71-81-57

כמו"כ ניתן גם להוריד את השיעורים
בעמדות ובאתר קול הלשון

זמני השיעורים מתקיימים מידי שבוע כדלהלן:

בבית הכנסת המרכזי "שבטי ישראל" אופקים
מידי יום אחר תפילת שחרית

בבית הכנסת "אהבת שלום"
בשבת קודש אחרי תפילת שחרית

מושב בטחה בביהכנ"ס נחלת יצחק
בראשות רב המושב ונשיא הכולל הרב ניסים יצחק שליט"א
כל יום חמישי בשעה 12:15

להארות והערות וכן לקבלת הגיליון ניתן לשלוח בקשה לכתובת המייל:

makshivim10@gmail.com

© כל הזכויות שמורות למחבר

עימוד שערים ועריכה: 054-8470581

המעוניינים לזכות לקחת חלק בהפצת גיליון זה

לרפואה/הצלחה/זיווג/עילוי נשמת וכו'

מוזמנים ליצור קשר לטלפון: 052-7654865

פרשת בא תשפ"ב

מצוות שהן זכר ליציאת מצרים קידוש, מוכה, אכילת מצות בפסח, ועוד הרבה מצוות שאנחנו מזכירים בהן את יציאת מצרים וגם פעמיים ביום אנחנו מזכירים את יציאת מצרים, ונשאלת השאלה: מ-ה ה-ע-נ-י-ן-???

והתשובה אומר הרמב"ן: שהקב"ה עשה את כל הניסים כדי להראות שהוא שולט ב-ה-ב-ל וכיון שהקב"ה לא יעשה אות או מופת לפני כל רשע או כופר בכל דור, לכן ציווה שנעשה זכרון ואות לאשר ראו עינינו, ונעתיק העתק הדבק לדורות לבנינו ולבניהם ובניהם לבניהם וכו'.

ומסיים הרמב"ן: "ומן הניסים הגדולים המפורסמים אדם מודה בניסים הנסתרים שהם יסוד כל התורה כולה.

שאינן לאדם חלק בתורת משה רבנו עד שנאמין שדברנו ומקרנו כולם ניסים ואין בהם טבע ומנהגו של עולם".

תחרות אומנויות התקיימה באחת המדינות ומי שזוכה במקום ראשון

לחתוך סוס לשנים

בפרשה שלנו יש את אחד מיסודות האמונה, הרמב"ן שכל יהודי צריך ללמוד אותו עד שזה יזרום לו בוורידים ויחדור לו לעצמות.

ר' יחזקאל לזונשטיין זצ"ל היה הולך תמיד עם הרמב"ן הזה כל חייו.

"הרמב"ן בפרשת בא" זהו מושג שאתה יכול לשמוע שמדברים עליו ארבע תקופות בשנה, 12 חודשים בשנה, 365 ימים בשנה.

בסוף הפרשה התורה מביאה שתי פרשות "קדש לי כל בכור" ו"והיה כי יביאך" ויש עוד שתי פרשות שאומרים בקריאת שמע פרשת "שמע" ו"והיה אם שמוע" ואת כל הפרשות האלה, אומר הרמב"ן, הקב"ה ציווה אותנו לשים בתפילין ובמזוזות כיון שכתוב שם את כל העניין של יציאת מצרים, והאמת שאם מתבוננים ישנן הרבה

מתעכבים ומצטלמים סלפי [יציאה של הדור הצעיר שכל היום מצלמים את עצמם] הוא נכנס למשבר עמוק איך כל העבודה שלו של חודשים יורדת לטמיון ואף אחד לא רואה מה הוא עשה ועד כמה הוא השקיע.

הוא התייעץ עם אביו שהכיר את המיוחדות שלו, ושאל אותו: איך זה שאף אחד לא מתייחס ליצירה שלי? שאל אותו אביו: איזה יצירה עשית? סיפר לו האומן על כול עץ גדול שהוא לקח ועשה ממנו סוס שנראה אמיתי משהו מדהים וכולם עוברים ואין איש שם על לב.

אביו הבין שהכעייה שלו שהוא עשה את זה יותר מידי אמיתי ויעץ לו שביום השני לתחרות יקח את הסוס ויחצה אותו באמצע לשניים.

מ-ה-??? צעק הבן, לחתוך עמל של חודשים?

אמר לו האבא: דע לך, שהסיבה לכך שאף אחד לא מסתכל על היצירה שלך, היא בגלל שעשית את זה כל כך מושלם שזה נראה אמיתי, ואנשים לא מתלהבים לראות סוס זה משהו שרואים בכל יום, אבל אם תחצה אותו לשניים, אנשים יראו שזה לא אמיתי

מקבל פרס כספי גבוה וכבוד. והרכה אומנים מכל העולם התכוננו לתחרות הזו והגיעו אליה, כל אומן נתן את האומנות הכי מיוחדת שיש לו.

בתחרות הזו השתתף אחד האומנים הגדולים שהיה אלוף בפיסול בעץ, היתה לו אומנות שמחתיכת עץ פשוטה היה מוציא יצירות מדהימות ולתחרות הזו הוא התכונן כבר לפני מספר חודשים וכמעט לא אכל ולא ישן מרוב שהיה שקוע עם כל הראש באומנות.

ביום התחרות הוא הגיע לפנות בוקר עם היצירה המדהימה שלו יצירת מופת שעבד עליה כמו שצריך והניח את היצירה שלו איפה ששמים את כל המוצגים המשתתפים בתחרות למשך יומיים שבהם יצביעו אלפי המבקרים איזו היצירה הכי אומנותית.

אותו פסל אומן היה בטוח שהיצירה שלו לוקחת את כולם בכיס הקמזן כמו שאומרים משאירה לכולם עשן... אבל כשישב בבית הסמוך למקום התחרות והסתכל איך אנשים מגיבים ליצירה שלו, הוא היה בהלם! הוא רואה את כל האנשים עוברים ליד היצירה שלו ואף אחד לא עוצר ואפילו לא מתעניין בעוד שליד היצירות האחרות

בורקס על שגרה

מסופר על אדם שהביא בבוקר לבית הכנסת כיבוד בורקסים ושתייה, ושאלו אותו: לכבוד מה זה? אמר להם: אתמול הבן שלי ניצל מתאונה ויצא רק עם שריטות קלות והוא רוצה להודות לקב"ה ולכן הביא את הכיבוד.

לאחר כמה ימים אדם אחר הביא כיבוד עשיר לבית הכנסת, שאלו אותו: לכבוד מה הבאת?

אמר להם: אשתי ניצלה מאיזו מחלה וכהודאה לקב"ה הבאתי כיבוד כדי שיברכו את בורא העולם.

אחרי כמה ימים שוב עוד אחד הביא גם כיבוד, בורקס שתייה שאלו אותו: מה עכשיו???

אמר להם בעל הכיבוד שהוא מודה לקב"ה שהציל אותו ולא הביא אותו למצב מסוכן ולא את הבן שלו למצב של כמעט תאונה, והוא מודה לבורא עולם על זה שהוא נותן לו את השגרה. הטבע בנימטריה 86 שזה הגימטריה של אלוקים, ופירושו שבכל טבע שאתה רואה תדע שזה הכל מבורא עולם.

ויעצרו להתבונן ויבינו איזו אומנות יש כאן, ותתקשר ותגיד לי מהן התוצאות. הבן בלב כבוד, בלילה עמד וחתך את הסוס לשניים ושם את שתי החתיכות עם רווח באמצע וישב וחיכה לראות האם זה ישנה, ולמחרת כאשר התחילו לבוא המבקרים כולם ראו סוס חצוי לשניים, אין אדם אחד שהמשיך ללכת כרגיל, כולם היו בהלם איזו אומנות זה ממש נראה אמיתי, ובאמת בסוף התחרות הוא קיבל מקום ראשון.

אומר הרמב"ן: שכל דברנו ומקרנו הם כולם ניסים, דהיינו גם מה שאדם קם בבוקר ומזיז את כל האברים זה גם עצום וכן ההליכה שהוא הולך, הראייה שהוא רואה השמיעה שהוא שומע ה-כ-ל גם, אם היינו יודעים כמה מערכות כמה שרירים צריכים לפעול כדי שהאדם ילך, כדי שהאדם יאכל רק על זה היינו צריכים לעשות מסיבת הודיה כל יום על כל הניסים, אלא מה ה-ת-ר-ג-ל-נ-ו ולכן הקב"ה ביציאת מצריים לקח את הים וחצה אותו לשניים כדי להראות לנו שגם אם הים לא מחולק, זו גם אומנות, אלא שהתרגלנו.

נר הבטחון שנשרף

מסופר על הסבא מנובהרדוק שבאחד מן הימים שישב בפרישות נגמרו לו כל הנרות באותו לילה ונשאר בחושך וכשיצא באישון לילה לחפש נר פתאום בא אליו מישהו נתן לו נר ונעלם, הוא חיפש אותו ולא מצא אותו ואז הבין שזה היה מלאך שבא לתת לו נר הוא שמר על הנר הזה במשך עשרים ושתים שנה וקרא לו נר הבטחון ותמיד סיפר שהנר הזה הוא ראייה שמי שסומך על הקב"ה בורא עולם עוזר לו.

אחרי 22 שנה נשרף לו הבית וגם הנר הזה נשרף, ובני ביתו מאוד הצטערו על הנר שנשרף, אמר להם הסבא שאין להם מה להצטער כיון שמשמים הראו לו שלא צריך להתפעל יותר מידי מנס גלוי, כיון שכל דברנו ומקרינו הם כולם ניסים, והבטחון של האדם צריך להיות בדרגה של מי שאמר לשמן וידלק יאמר לחומץ וידלק.

כמו שהגמרא בתענית [כ"ה] מספרת על ר' חנינא בן דוסא שראה בערב שבת את בתו עצובה, ושאל אותה למה היא עצובה? וענתה לו: שבמקום להדליק עם שמן טעתה ושמה חומץ,

אמר לה: מי שאמר לשמן וידלק יאמר לחומץ וידלק, ובסוף זה דלק עד מוצאי שבת ולקחו ממנו אש להבדלה.

ומסביר המהרש"א שהסיבה לכך שזה דלק כל כך הרבה זמן, כדי שיראו את הנס ויכירו בנס.

אדם שחי בהרגשה שכל מה שעובר עליו גם ה"טבע" זה בעצם "נס שהתרגלנו" אז אדם כזה באופן טבעי מודה יותר לבורא עולם וכידוע מביאים בשם הזוהר שמי שמודה לקב"ה מושך עליו חסדים ומי שמתלונן מושך עליו דינים.

פרה עיוורת

המדרש רבה על מכת חושך שואל: במה מתכסין הרשעים בגיהנום?

ומתרגם המדרש: שהם מתכסים בחושך, וכל כך למה כיון שאת המכסה של החבית עושים מאותו חומר שעשויה החבית ואם החבית עשויה מחרס המכסה מחרס, ואם החבית עשויה מזכוכית אז המכסה מזכוכית וכיון שהרשעים הם חושך דכתיב "והיה במחשך מעשיהם" [ישעיהו כ"ט

מצוות שנמצאים בהישג יד, אבל הם לא רואים כי הם בחושך והם לא מבינים למה הם באו לעולם, נחים כדי שיהיה להם כוח לעבוד ועובדים כדי שיוכלו לנוח בלי שום מטרה בלי שום יעד ולמה באמת הם בחושך???

התשובה: כי להיות באור זה מחייב את הכופרים הכי גדולים ברגעי האמת צועקים שמע ישראל ומבינים שיש הקב"ה ואם באמת הם יודעים שיש בורא לעולם והם מאמינים בו, אז איפה הם היו כל השנים???

והתשובה: שהם פחדו להתחייב ולכן מתרצים לעצמם כל מיני תירוצים שהם לא מאמינים ועוד כל מיני טענות סרק שלא מתחילות.

תירוץ או שאלה

מסופר על אדם שבא לרב ואמר לו שהסיבה שהוא לא שומר תורה ומצוות הוא משום שיש לו שאלות באמונה, הרב אמר לו על שאלות יש לי תירוצים, אבל על תירוצים אין לי תירוצים, והסביר לו הרב שהרי אתה הולך בשרירות ליבך ועושה מה שבא לך וממלא את כל תאוותיך, אבל יש

טיון לכן הקב"ה מכסה אותם עם חושך.

שואל ר' ראובן קרלנשטיין זצ"ל: למה מכנים את הרשעים חושך? היה מתאים יותר לקרוא להם עבריינים, פורקי עול, מה העניין לקרוא להם חושך???

והתשובה: שבחושך אדם לא רואה את המציאות בצורה נכונה ומפרש דברים באופן שגוי.

יש משחק "פרה עיוורת" ששמים לאחד הילדים על העיניים מנבת או בגד שאז הוא לא רואה והוא אמור ללכת בחושך ולנחש איפה נמצאים הילדים האחרים, אתה יכול לראות ילד שתופס איזה קיר וחושב שהוא תפס איזה ילד 😊.

אומר ר' ראובן בחושך יכול להיות לך על השולחן מיליון דולר עם שלט הפקר כל הקודם זוכה, אבל כיון שהוא לא רואה הוא יכול לחשוב שערימת השטרות זה עודפי נייר מבית דפוס, זה חושך.

אנשים מסתובבים בעולם ויש לידם מיליונים הם לא רואים מה הם יכולים להשיג על ידי דקה של תורה, על ידי

אותו כאפיקורס, איך הוא מאמין ויודע אבל לפי מה שהסברנו שכל הכפירה באה כדי לתת כיסוי להתנהגות מתירנית ולכן עכשיו שהוא נמצא קרוב לקו הסיום אין לו בעייה להודות שהקב"ה הוא השליט היחיד על כל הכוחות.

ראיתי שיש שואלים למה אנחנו לא מברכים בבוקר שלא עשני אפיקורס, שלא עשני כופר. והתשובה שזה נכלל בברכה שלא עשני עבד, עבד לתאוות, עבד לעולם הזה.

יאוש שלא מדעת

"בא אל פרעה כי אני הכבדתי את ליבו" [י' א']

החיד"א שואל: הרי הקב"ה הכביד את לבו ואם בן הסיכויים שיסכים לשחרר אותם שואפים לאפס, אז מה העניין לשלוח אותו אל פרעה.

וגם הפסוק אומר: "בא אל פרעה כי אני הכבדתי את ליבו" משמע תבוא כי הכבדתי, והרי הכבדתי זו סיבה למה לא לבוא???

לך קושיה עצומה איך אתה מתנהג ככה והרי אומר שלמה המלך [קהלת י"ב י"ג] "סוף דבר הכל נשמע" שבסוף משלמים על הכל אז איך אתה מרשה לעצמך???

וענית לעצמך "תירוץ" שאתה לא מאמין שיש בורא עולם ושהעולם נברא מפיצוץ, ועוד כל מיני שטויות שאין הדעת סובלתן וכל זה רק כדי לתרץ לעצמך את ההתנהגות שלך, אז זה רק תירוץ ולכן אין על זה תשובה, זה לא בא כשאלה באמונה אלא כתירוץ על ההתנהגות המופקרת.

צעקה של כופר

ר' אליהו לופיאן מספר על כופר אחד שהיה צריך לעבור ניתוח מסוכך ולא הסכימו לנתחו עד שיחתום על הניתוח שלוקח על עצמו את הסיכון ולא רצה לחתום ואחר דין ודברים ממושך הסכים לחתום אחרי שהסבירו לו שזו האופציה היחידה שלו אם הוא רוצה להמשיך לחיות, וכשהגישו לו את הטפסים שיחתום כולו רעד מפחד וכשחתם צעק "בידך אפקיד רוחי" וכולם התפלאו איך כזה כופר שהכירו

שמכזה אותך כמו "צא" אל תשמע לו.

ב"ראשית חכמה" מסביר שכל מה שיאמר לך בעל הבית עשה חוץ מצא, פירושו: שכל מה שיאמר לך בעל הבית על העולם עשה תשמע לו, חוץ מצא שאם יאמר לו צא ממחיצתי שלא ישמע לו כיון שבורא עולם אומר לו את זה, בשביל לראות עד כמה הוא רוצה באמת ולכן גם אם אמרו לו צא שלא יבהל.

ולפי זה מבאר החיד"א את המשך הפסוקים "ולמען תספר באזני בנך ובן בנך" את הפלא הזה שהבחירה ביד האדם בכל מצב אצל כל אדם ואפילו פרעה שהיה רשע והכבירו את ליבו תמיד יכול לשוב בתשובה.

ומכאן נלמד לכל אדם שלא יתייאש ולא משנה באיזה מצב רוחני וגשמי הוא נמצא בכל מצב שהוא נמצא תמיד בורא עולם מחכה לו בזרועות פתוחות שיחזור אליו.

יש גמרא שדנה על מקרה שאדם איבד חפץ ולא שם לב שהוא איבד, והגמרא דנה האם יאוש שלא מדעת נקרא יאוש, ויש מסבירים שאם אדם מתייאש זה שלא מדעת, עם קצת

והתשובה: שהמילה "כיי" אומר החיד"א ומביא לזה מקור שפירוש המילה "כיי" הוא "אף על פי".

והפסוק מתפרש כך: "בא אל פרעה אף על פי שהכבדתי את לבו ככל זאת יש לו סיכוי לחזור בתשובה, וכמו שדוד המלך אומר בתהילים "רפאה נפשי כי חטאתי לך" וגם כאן צריך להבין, האם החטא זה סיבה לרפא אותו???

והתשובה: ש"כיי" פירושו אף על פי, ואז דוד המלך אומר רפאה נפשי אף על פי שחטאתי לך ואיני ראוי, בכל זאת הוא מבקש מבורא עולם שיחוס ויחמול וירחם עליו.

הגמרא במסכת חגיגה מספרת על "אחר" שיצאה בת קול ואמרה: "שובו בנים שובבים חוץ מאחר" ובגלל שהוא שמע את זה הוא לא חזר בתשובה, והמהרש"א במקום אומר שאם הוא היה בא לחזור היו מקבלים אותו.

יש גמרא שאומרת: "כל מה שיאמר לך בעל הבית עשה חוץ מ-צא" פירוש שאתה נמצא בבית של אדם אחר תכבד אותו ואת הבקשות שלו כל זמן שזה בגדר סביר אבל כשזה בקשה

אחד הנוכחים שהיה במקום הסביר להם כמה שהיה אדם צדיק ולא כל מה שנראה מוזר זה באמת מוזר, אם תחקור ובצירוף חזקת כשרות, תראה דברים אחרים וכך סיפר: בתחילת דרכה של שכונה זו התחילו בעירייה לארגן מופע של פריצות באודיטוריום אורון והביאו לשם כך מופע מהפיליפינים והרב ביפוס ששמע על כך בא לעיריה ורץ מפקיד לפקיד בנסיון לבטל את האירוע אבל לא הצליח.

הלך הרב ביפוס למקום שמוכרים את הכרטיסים של האירוע ושאל כמה מקומות יש באירוע? אמרו לו 300 מקומות הלך לבנק ולקח הלוואה של 10.000 לירות שבזמנו זה היה סכום עצום בערך 100.000 שקל, לקח את כל הכסף וקנה את כל הכרטיסים לאירוע בקופות ראו שמשלם ולא עניין אותם למי הוא חושב לחלק את הכרטיסים העיקר שהוא משלם וכל מי שבא לקנות כרטיסים לאירוע, אמרו להם שנגמרו הכרטיסים ואפילו שעשו פרסום בכל העיר אבל יש מגבלה של מקומות ועל זה הם לא חלמו.

מחשבה מגלים שלא מרוויחים כלום אם מתייאשים.

הרא"ש על התורה אומר: שעם ישראל היו במצריים ב-מ"ט שערי טומאה ואם היו נופלים לשער הנו"ן לא היו נגאלים.

אומר הרא"ש ששער הנו"ן זה היאוש וכיון שהם לא התיאשו לבן זכו להיגאל.

מדוע קנה הרב כרטיסים למופע הפריצות?

תביאו לי את הכרטיסים למופע הפריצות שהתקיים בעיר, ביקש הרב ביפוס זצ"ל, רב שכונת מקור חיים בפתח תקוה לפני פטירתו, קרוב המשפחה שעמד לידו לא הבין מה עובר על הרב ממש לפני פטירתו זה מה שמעסיק אותו, ובאמת הוא סיפר את זה לאבלים שהיו המומים ולא הבינו מה היה כאן, לנפטר לא היו ילדים אבל ידעו שהיה איש קדוש ששמר על עצמו ולכן מאוד התפלאו ממה שסיפר להם אותו אדם.

איך ניצל ר' רפאל ברוך טולדנו מהמושל?

"וישאלו איש מאת רעהו ואשה
מאת רעותה כלי כסף וכלי זהב"
[י"א, ב']

הביא אבי מורי שליט"א את שאלת
הבן איש חי, וכך הוא שואל: לכאורה
ישנו שינוי לשון בין הפסוק שבורא
עולם ציווה אותם לבין הפסוק שאומר
את התנהגותם בפועל, בציווי נאמר:
"ושאלה אשה משכנתה ומגרת ביתה
כלי כסף וכלי זהב ושמלת" שכל אחת
תיקח מהשכנות המצריות, ואילו כאן
בפועל הם עשו: "וישאלו איש מאת
רעהו ואשה מאת רעותה" ונשמע מכך
שלקחו מהשכנות היהודיות???

ומשיב תשובה על פי המהר"ם חגיז:
שמה שנאמר בפסוק: "שכנתה וגרת
ביתה" אין הכוונה למצריות, אלא
הכוונה לשכנות היהודיות העשירות,
שיקחו מהן כגדים מיוחדים כדי
שילבשו אותם ויראו כולם כאנשים
עשירים וכשילכו לבקש מהמצרים
שישאלו להם כלי כסף וכלי זהב הם
יתנו להם כשמחה, כיון שאם יבוא אדם
שנראה "דלפון" לא יסכימו לתת לו

הם באו לאירוע והיו בטוחים לראות
אולם מלא אבל כשבאו הם היו
המומים האולם היה ריק חיכו ולא ידעו
מה לעשות כיון שמי שקנה כרטיס יש
לו מקום שמור והם לא יכולים להכניס
אנשים בלי כרטיסים, ובסוף הם הלכו
בבושת פנים וגם למארגנים היה כאלו
בושות שהם לא רצו לחזור על הטעות
הזו ויותר לא עשו אירוע באותו מקום.
לאחר שרכש הוא ביקש מאיזה רב
מקומי שיחתום לו על מכתב שישתתפו
איתו בהוצאות המרובות והרב שאל
אותו מי אמר לך שנהגת נכון???

הוא הלך עם התשובה הזו ושאל את
הסטייפלער והוא השיב לו שלא שווה
לו למכור את הכרטיסים ושישמור
אותם והם יהוו לו כרטיס כניסה לעולם
הבא.

ועכשיו הם הבינו למה הוא ביקש את
הכרטיסים לפני פטירתו כשביל לקחת
אותם איתו לעולם הבא.

למערך המלחמתי, ר' רפאל ברוך לא התייחס לאיסור הזה והמשיך לאסוף כיון שיש כאן מצב של פיקוח נפש.

אבל כשבא לקנות אריגים, עקב המלחמה המדפים בחנויות היו ריקים וכל המסחר היה בשוק השחור, כמו ששאלו אדם למה הוא עובד בשחור? וענה כיון שיעקב עבד בלבן [אצל לבן] ורימו אותו לכן הוא עובד בשחור 😊 והמחירים שם היו מאות אחוזים מעל למחיר הרגיל, והכסף שאסף לא הספיק כמעט לכלום.

התפלל ר' רפאל ברוך וביקש מהריבוננו של עולם שישלח עזרו מקודש, ולבינתים נוצרה בעייה רצינית רשע אחד מבני הקהילה הלך והלשין למושל שר' רפאל ברוך אוסף כסף לא לצורך המלחמה, והמושל שלח לקרוא לו וידוע שבעת מלחמה מי שמפר את החוראות מצבו מסוכן, אמר הרב: "גם זו לטובה" לקח את כל הכסף שאסף והלך לבית המושל.

פנה אליו המושל, ואמר לו: איך אתה הרב של היהודים מפר את תקנות המדינה???

כלי כסף וזהב, אבל כשרואים אדם שרק הבגד שלו מתחיל ממש ספרות וכולו אומר הוד והדר, ודאי שיביאו לו ויסמכו עליו וזו הכוונה בסיום הפסוק: "וינצלו את מצרים" כלומר על ידי החכמה הזו שהעשירים ישאלו בגדים יקרים לעניים כדי שיראו מכובדים ואז המצרים ישאלו להם כלי כסף וכלי זהב כך תהיה האפשרות לרוקן את מצריים.

בזמן מלחמת העולם השנייה נקלע ר' רפאל ברוך טולדנו זצ"ל לכפר בהרי האטלס והודעוץ ממה שראה שם, החורף היה בשיאו ובמקום להתלבש כמו שצריך כבגדים חמים, היו בני הכפר לבושים בכל מיני בגדים בלויים ודקים שגרמו להם לרעוד מקור, וזה בגלל שלא היה להם כסף והם היו מתחת לקו העוני.

כשחזר הרב לעירו למקנס עשה מגבית אצל בני העיר כשביל בני הכפר שיתנו להם כסף כדי לקנות אריגים שיתפרו להם מעילים ושמיכות ולשלוח להם.

באותם ימים היתה עת חרום, הנאצים איימו לכבוש את מרוקו והיה איסור לאסוף כספים לשום מטרה מלבד

בהרבה מקרים בורא עולם מצפה מאיתנו להתחיל ולא לעשות חשבונות אם אני יכול לעשות, בדאי שתתחיל ואז בורא עולם יתן לך סיעתא דשמיא להמשך, וזה גם מה שהיה במצריים שבגלל שעזרו אחד לשני, שאחד נתן לשני שמלות לכן זכו ל-"וינצלו את מצרים".

הביטוח חיים שלי זה הטיפול באמא

סיפור מדהים שהביא הרב בידרמן לפני כחודש: נפטרה באשדוד אשה, ובמהלך השבעה שישבו עליה התקשר הרופא שטיפל בה כדי לנחם ואמר לאבלים: אני לא נוהג לנחם כיון שאין לי זמן, אבל פה זה סיפור שונה משום שהיא עשתה לי בית ספר בנושא הבטחון.

וכך סיפר: לפני ארבע שנים אותה אשה עשתה סדרת בדיקות שבמהלכן נאלצתי לבשר לה שיש לה לחיות רק עוד חודש וחצי 45 יום והיא יכולה לקחת לוח של ספירת העומר ולהוריד כל יום דף כי זה בערך הזמן שנשאר לה.

במקום להשיב רוקן הרב את כל כיסוי מכל הכסף שאסף ושם על השולחן של המושל, שאל המושל: מה זה ??? הרב התחיל לתאר לו את מצב העוני של בני הכפר איך שעם כל הקור שיש שם אין להם בגדים מתאימים, ותיאר לו עם דמעות איך שהם קופאים מקור, ואמר: אכן צודק המושל שהכנסתי את עצמי למקום שהוא לא באחריותי ומאחר שאינני רשאי לקנות בגדים עבורם ידאג להם המושל שהרי הם נתינו ועליו מוטלת החובה לדאוג להם, והנה כל הכסף שאספתי.

לא, לא, ניסה המושל לצאת ממה שניסה להפיל עליו הרב רפאל ברוך מולדנו, ואמר לו: אתה התחלת את המצווה ולכן אתה תסיים אותה, אמר לו הרב: אני לא יכול לסיים כי קשה מאוד להשיג אריגים המושל שראה את דאגתו הכנה של הרב, הפעיל את קשריו ודאג להשיג את האריגים ושיביאו אותם עד לאותו כפר ושם כבר ידאג הרב שיתפרו לכולם מעילים ושמיכות, וכיון שהרב מסר נפשו לעזור לאותם בני הכפר, בורא עולם סייע לו להשלים את המצווה והמושל בעצמו סייע לו.

נוטלת כדורים שהחזיקו אותה, ולפני כחודשיים אמא שלה נפטרה, וכאשר אמא שלה נפטרה, מספר ימים לאחר מכן היא הגיעה אלי שהכדורים כבר לא עוזרים, והיה צריך להתחיל בטיפולים כימותרפים ל"ע ול"ע ומאז שהתחילה את הטיפולים לאחר חודש וחצי נפטרה, זה בדיוק הזמן שנתתי לה בלי ה"ביטוח" וזה מדהים שאדם עושה בשביל השני בורא עולם גם עושה בשבילו, וכשבורא עולם נותן זה עם יכולות הרבה יותר ממה שחלמנו ובצורה הכי טובה שיכולה להיות.

בובות על חוט

"שאינ לנו חלק בתורת משה רבנו עד שנאמין שדברנו ומקרנו הם כולם ניסים" [רמב"ן סוף פרשת בא]

על ר' יחזקאל לזונשטיין מסופר: שהיה הולך כל חייו עם הרמב"ן הזה, הגמרא בגיטין [ניח] מספרת על ר' יהושע בן חנניה שהלך מארץ ישראל לכרך גדול ברומי ואמרו לו שיש תינוק שבוי בבית האסורים והוא יפה עיניים שנראה טוב עם תלתלים, מסוג הילדים שבא לך

חייתי בטוח שהיא תצעק או תבכה אבל אני רואה שהיא מגיבה באורך רוח ובנחת, שנראה כאילו שהיא לא הבינה את המשמעות, ושאלתי אותה אם היא הבינה את המשמעות של הדברים שאמרתי לה, והיא אמרה לי שכן והיא רגועה בגלל שיש לה ביטוח.

ביטוח??? שאלתי, מה יעזור ביטוח? וכי כמה שקלים שיתנו ליורשים כבר מרגיע אותך??? אנשים עושים ביטוח חיים שאחרי ה-120 שלהם היורשים יקבלו כמה "טסלות" לחניה ואז יש כאלה שמתפללים שיפנה את המקום שלו כדי לקבל כבר את הכסף מהביטוח ולהביא את ה"טסלה" מהנמל, אם ידאג להם כשהוא חי וישחרר... יתפללו עליו הפוך שיאריך ימים.

אמרה לי האשה שהיא התכוונה ביטוח חיים למשהו אחר, יש לי בבית את אמא שלי שאני סועדת אותה בנאמנות, על אף הקושי עצום בכך, וזה מכיון שהאמא גם חולת אלהצימר ל"ע ול"ע והיא לא זוכרת אותי, והקושי הוא עצום ולכן אני בטוחה שבורא עולם ישמור עלי, סיים הרופא, נתתי לה כדורים וארבע שנים היא

כזו, ולא שר כזה או אחר, לא איראן ולא אמריקה הם סה"כ כובות על חוט שבזרא עולם משחק איתם כמו שהוא רוצה כדי לדבר איתנו, ואם מבינים שזה ה' אז הכל נראה אחרת, ומוזה התפעל ר' יהושע שילד יודע את זה ובאמת בסוף יצא ממנו ר' ישמעאל בן אלישע.

וכשמדברים על אמונה צריך לדאוג שהמעשים שלנו לא יהיו סותרים לדיבורים שאנחנו מדברים.

יש מכארים בגמרא במסכת מכות [כ"ד] שאומרת: "בא חבקוק והעמידן על אחת, וצדיק באמונתו יחיה" שהעבודה בדור האחרון זה שהרי יש הרבה שמדברים אמונה זה כבר נהיה מודא 😊 לדבר אמונה, אבל העבודה היא לחיות לפי מה שאתה מדבר, לפי מה שאתה מאמין וכשאדם חי באמונה אז גם אם חסמו לו את החניה, שיקח נשימה עמוקה וירגע וגם לכאן יכניס את האמונה בבזרא העולם וידע שהכל ממנו יתברך, וממילא התגובה תהיה אחרת.

לאכול אותם שהם קטנים ושהם גדלים אתה מתחרט למה לא אכלת אותם שהיו קטנים 😊 הלך לפתח בית האסורים ואמר לתינוק את תחילתו של הפסוק בישעיה: "מי נתן למשימה יעקב וישראל לבוזזים?" ואמר את זה בלשון שאלה. ענה לו אותו תינוק את המשך הפסוק: "הלא ה' זו חטאנו לו ולא אבו בדרכיו הלך ולא שמעו בתורתו"

ומיד כששמע את התשובה שלו, אמר שברור לו שמהילד הזה יצא מורה הוראה והלך ופדה אותו.

שואל ר' ראובן: ממה ההתלהבות? אז הוא סיים פסוק, כל הכבוד תתן לו ממתק יש עוד אלפי ילדים שיודעים לסיים פסוק, וממה התרגש כל כך ר' יהושע בן חנניה שהילד סיים לו את המשך הפסוק???

והתשובה: שר' יהושע בן חנניה לא שיקח איתו משחק של "השלם את החסר" 😊 ר' יהושע שאל אותו שאלה רצינית: למה עם ישראל סובל וזו שאלה שמתאימה גם ל-2022???

ענה לו הילד שהתשובה לכל הבעיות זה "הלא ה' זו חטאנו לו" לא ממשלה

אתחתן, מה הרב מקלל אותי? אמר לו הרב: חם וחלילה, אני רק שואל, אמר לו התלמיד: בעז"ה אתחתן.

ושוב שאל אותו הרב: אמרת שיהיה לך ילדים, מה כל אחד שמתחתן יש לו ילדים? אני בהלם איך הרב מדבר אלי, מה הרב מאחל לי שלא יהיו לי ילדים???

אמר לו הרב: חם וחלילה, אני רק שואל, אמר לו התלמיד: בעזרת השם. אמר לו ר' אליה: תראה כמה "בעזרת השם" אתה צריך כדי שתתחתן ויהיו לך ילדים ותצליח בלימודי המקצוע וגם תתקבל לעבודה,

ואם תשאר ללמוד בישיבה הוא לא יוכל לתת לך פרנסה???

הוא לא יכול לעזור???

צדיק כאמונתו יחיה, פירושו שלא מספיק לדבר אמונה אלא לחיות לפי האמונה.

עובד או מובטל

אם בורא עולם רוצה לתת הוא יכול לתת לך ולא משנה כמה אתה עובד, כתוב בנמרא שהכל נקבע מראש לפני

איך שיכנע ר' אליה את הבחור להשאר בישיבה?

מסופר: על בחור שבא לר' אליה לופיאן, ואמר לו שהוא רוצה לעזוב את הישיבה בשביל ללכת ללמוד מקצוע כדי שאחרי שיתחתן ובעז"ה יהיו לו ילדים הוא יוכל לפרנס אותם בכבוד.

שאל אותו ר' אליה: אם כל אחד שהולך ללימודים האלו בסוף מקבל תעודה? שאל אותו התלמיד: מה הרב מאחל לי שלא אצליח? אמר לו הרב: חם ושלום, אני רק רוצה לשאול, אמר לו התלמיד: בעזרת השם אני מקווה שאני כן יצליח.

שאל אותו שוב הרב: ותאמר לי כל אחד שיש לו תעודה מוצא עבודה בתחום הזה? ושוב התלמיד שואל את הרב: האם הרב מאחל לי שלא אצליח אמר לו הרב: חם ושלום אני רק מברר, אמר לו: בעזרת השם, אני מקווה שאמצא עבודה בתחום.

שוב שאל אותו הרב: תגיד, אמרת שאתה רוצה את המקצוע לאחר החתונה נכון, רק עוד שאלה קטנה תגיד לי כל הבחורים מתחתנים בסוף? מה זאת אומרת בעזרת השם אני

אחוז הוא צריך 90 אחוז של השתדלות.

חייט או נגר

מסופר על אדם שהתחתן ואחרי החתונה ישב עם אשתו והסתפק במה יעבוד האם הוא יהיה חייט או יהיה נגר, את שני המקצועות הוא ידע לעשות, והם העלו צדדים לכאן ולכאן ולבסוף החליטו ביחד שהוא יהיה חייט, ובאמת פתח חנות במרכז והביא בדים והיה תופר חליפות יוקרה, ויצא לו שם טוב והיה גובה בהתאם והיה מתפרנס בכבוד והיה לו מספיק לחתן ילדים בכבוד, נתן להם דירות וממש אפשר לומר שב"ה הצליח בחיים, יום אחד הוא יושב עם אשתו ואמר לה את זוכרת שחשבנו בתחילת חיי הנישואין במה אעבוד? לקח לה זמן להיזכר, בגיל הזה לפעמים שוכחים כמו אותו זקן שנסע במהירות מופרזת וכששאל אותו השוטר לאן הוא ממחר? אמר לו שהוא מפחד שהוא ישכח לאן הוא רצה להגיע לכן הוא נוסע מהר (🚗) וכשסוף סוף נזכרה ואמרה לו: כן הסתפקת האם להיות חייט או נגר,

שאדם נולד, אם הוא יהיה גיבור או חלש, עני או עשיר, חכם או טיפש, ושאל אחד המפרשים: מדוע לא כתוב עובד או לא עובד? כמו ששאלו אדם לא חכם שיבדוק אם האיתות עובד אמר להם עובד לא עובד 😊 ויש שלמדו מכך שהשגחה זה כמו איתות גם כשלא עובד תדע לך שזה עובד, גם כשאתה חושב שלא משגיחים עליך תדע לך שאתה מושגח.

ומדוע לא כתוב על אדם לפני שנולד עובד או לא עובד, עובד או מובטל???

התשובה: שבאמת זה לא משנה מה הוא יעשה ובמה הוא יעבוד, עני ועשיר זה כבר נקבע! יכול להיות אחד שעובד מצאת החמה ועד צאת הנשמה ואין לו שקל בכיס, וכן הפוך יכול להיות אחד שלא עובד כלום ויש לו בשפע, מסתבר שאם בורא עולם מחליט לתת למישהו הוא לא צריך עזרה של אף אחד.

ראיתי שאומרים שכל אדם מגיע ל 100 אחוז והמרכיב ל 100 אחוז זה בטחון והשתדלות וככל שתרכה בבטחון אם יש לך 90 אחוז ביטחון אתה צריך רק 10 אחוז השתדלות, אבל מי שיש לו ביטחון רק של 10

לאן נעלמו המזוודות

"ושמרתם את המצות" [י"ב י"ז]

רש"י מביא את המכילתא שדורש: ושמרתם את המצוות שמצוה הבאה לידך אל תחמיצנה, והכוונה שהרבה פעמים מזדמן לנו לעשות איזו מצווה או מעשה חסד ואנחנו מחכים וחושבים ולבנתים המצווה נ-ע-ל-מ-ת היא לא מחכה לנו, לכן צריך לשמור על המצוות והתורה אמרה לנו את זה "מצות" ולא מצוות כיון שצריך לשמור על המצוות כמו באפיית מצות, מספיק שאתה רגע אחד חולם והמצוה נהיית חמץ אתה יכול לזרוק אותה לפח, אותו הדבר במצוות אם באה לך האפשרות לקיים מצווה תחטוף ואל תחכה.

מסופר על יהודי שנסע לארה"ב ונחת בשדה התעופה קנדי וחיפש מונית שתיקח אותו למחוז חפצו, ושם נהגי המוניות הכושים זה כמו הבני דודים, הצד השווה שבהם שדרכם להזיק ושמירתם עלי ועליך 😊 עוצרת לו מונית והוא מתחיל לברר כמה תעלה לו הנסיעה, הנהג נתן לו מחיר הזוי והוא ידע בערך מה המחיר והתחיל

אמר לה: איזה מזל שבחרתי להיות חייט, למה? שאלה, אמר לה: כיון שאם הייתי בוחר להיות נגר לא היה לי שקל כל השנים האלה, ולא היה לנו מה לאכול ולא הייתי יכול לחתן את הילדים.

שאלה אותו אשתו: מי אמר לך אולי גם אם היית נגר היתה לך פרנסה וכי הנגרים אין להם פרנסה?

אמר לה: תראי, אני חמישים שנה נמצא בחנות שלי ואף אחד לא בא אלי כדי לתקן שולחן או כסא, 😊😊 אמרה לו: יש לך שלט של חייט ולכן לא נכנסו אליך בשביל לתקן רהיטים, רק אם תתלה שלט נגר יבואו לתקן אצלך רהיטים.

בורא עולם נותן פרנסה והוא זן ומפרנס לכולם מקרני ראמים ועד ביצי כינים, והוא לא צריך גם את ההשתדלות שלנו, אבל הוא רוצה לתת לנו הרגשה טובה ואמר לנו לעשות קצת השתדלות, ואיזה שלט שתתלה משם בורא עולם ישלח לך את מה שמגיע לך אם תלית שלט חייט תקבל את זה בצורה הזו, וכן אם תלית שלט נגר תקבל את זה בצורה הזו.

"אלה ברכב" שיש אנשים שנזכרים כמה שהם צריכים לעשות היום, כשהם ברכב.

"ואלה בסוסים" ויש כאלה שנזכרים בכל מה שהם צריכים לעשות, כשהם על הסוסים.

"ואנחנו בשם ה' אלוקינו נזכיר" רק מגיעים לשם ה' רק מגיעים לתפילה ומיד נזכרים בכל מה שאנחנו צריכים לסדר.

וצריך לשים לב לא לאבד את הראש, אחת העצות היא להתפלל מתוך סידור מילה במילה כך הסיכויים להמראה פוחתים 😊.

אבא בן ומעיל עם טיקט

"לא ראו איש את אחיו ולא קמו איש מתחתיו" [י', כ"ג]

יש שדורשים: שאם לא ראו איש את אחיו זו מכת חושך, כשאדם לא רואה את חברו זו מכה גדולה.

מסופר על אבא שהתגורר אצל בנו והבן היה עובד בשביל לפרנס את האבא והתחיל החורף והקור חדר לעצמות והיה להם רק מעיל אחד,

להתווכח על המחיר, הנהג לאט לאט התחיל לרדת מהעץ עד שאמר לו איזה משפט לא מובן ונתן גז ונעלם, הוא לא הבין מה קרה, עד שכמעט הם הגיעו להסכמה על המחיר הוא נסע, הוא הסתובב לקחת את המזוודות וללכת לחפש עוד מונית, והיה בהלם לגלות שהמזוודות נעלמו! מישוהו הרים לו את המזוודות, למזלו תיק התפילין עם המסמכים היה עליו.

הוא התחיל לחפש את המזוודות עד שראה איזה יהודי בעל חסד וסיפר לו מה שהיה, ואז אמר לו אותו יהודי שכך הם עוקצים כאן האנשים, אחד מעסיק אותך ונותן לך מחיר הזוי ואתה כולך עסוק ומתווכח איתו ולבנתיים בא מישוהו אחר ולוקח לך את המזוודות.

כך היצה"ר מנסה לגנוב את המצוות, אדם מתחיל לברך ברכת המזון ומיד כשמתחיל ישר נזכר שצריך ללכת היום לבנק ולדואר וכו'... וצריך להיזהר כאשר מתחילים מצווה לא לתת ליצה"ר לגנוב לנו אותה.

יש שדורשים על הפסוק בתהילים: "אלה ברכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם ה' אלוקינו נזכיר" [כ', ח']

אם אדם נותן לחבירו, אם אדם רואה את חבירו, אז בורא עולם מידה כנגד מידה משפיע עליו.

הגר"א ותלמידו העיוור

"לא ראו איש את אחיו" [כג. י']

סיפר אבי מורי שליט"א: על זקני וילנא, שמספרים על אחד מתלמידי הגר"א שנתעוור בימי נעוריו והמשיך ללמוד בבית המדרש עד שהגיע לרמה רצינית וגבוהה, הגר"א לקח על עצמו את הפרויקט להשיאו אשה ואחרי תקופה נמצאה נערה שהסכימה להתחתן עם הנער העיוור שהיה יושב ולומד כל היום, הוא היה שומע שיעורים מקול הלשון והיה קורא בספרים עם כתב ברייל בקיצור לא היה מבזבז את זמנו לריק.

ואחרי שהסכימה להתחתן איתו אביה התחייב להחזיקם אחרי החתונה בתנאי שימשיך בלימודו.

וכשהגיעו לחופה הגר"א שמח מאוד, וכשלקחו את החתן לכסות את פני הכלה כנהוג, פנה אליו הגר"א ואמר:

והתווכחו מי ילבש את המעיל? האבא אמר: אני אדם מבוגר אני צריך את המעיל, והבן אמר: אני יוצא לעבודה ודואג לאבא ואני חייב לשמור על עצמי כי אם ארגיש לא טוב מי ידאג לאבא? הרב שמע אותם ודיבר איתם על מעלת הוויתור, ועם הבן דיבר על כיבוד הורים ואמר להם: תנו לי לחשוב על זה ותבואו מחר, למחרת כשהגיעו החליפו את הטענות האבא טען: שהמעיל מגיע לבן שיוצא לעבוד בחוץ והבן טען: שהמעיל מגיע לאבא כיון שהוא אדם מבוגר וצריך לשמור על הבריאות.

אמר להם הרב: חכו רגע, הוא נכנס לבית וחזר אחרי שתי דקות עם מעיל חדש שהטיקט עדיין מחובר אליו, ואמר להם: קחו את המעיל כי הוא מיותר אצלי, שאלו אותו: איפה היית אתמול? מדוע לא הבאת את המעיל אתמול אם היה לך מיותר? אמר להם הרב: אתמול שבאתם וכל אחד רצה את המעיל אצלו, לכן גם אני רציתי את המעיל אצלי, אבל היום כשבאתם וכל אחד רוצה לתת את המעיל לחבירו, לכן גם אני רוצה לתת לכם את המעיל המיותר שיש לי.

כאילו כל האולם מלא, ומסר את השיעור עם כל הכח ועם אותם דציבלים [רמת רעש] כמו שמוסר תמיד למאות הבחורים, אחרי השיעור שאלו אותו מה העניין שהוא ככה צעק? הרי הם היו רק 3? אמר להם מכיון שהוא לא מעביר רק אליהם אלא גם לבנים שלהם ולנכדים שלהם שלא נמצאים כאן ורק על ידי זה שהוא יצעק זה יכנס בהם ברמה שזה יעבור גם הלאה.

סיפר את זה אחד מהמלמדים המוצלחים שכל מי שעובר דרכו מקבל מעם וחשק משהו שלא רואים כל יום, וכששאלו אותו מה הקסם שהוא עושה? אמר להם שהוא אחד משלושת התלמידים שהיו אז בשלג, בישיבה עם ר' שלמה היימן זצ"ל ושם שמע שאתה מדבר עם ילד אתה מדבר עם "בנך וכן בנך" עם הדורות הבאים, ולכן בכל פעם שהוא ניגש לילד הוא מסתכל עליו כראש משפחה שאמור לחנך את דורות ההמשך של עם ישראל, וההתייחסות שלו היא בהתאם, ולכן יש לו סייעתא דשמיא.

חז"ל אמרו אסור לקדש את האשה עד שיראנה, ורק סיים הגר"א את דבריו פקח העיוור את עיניו, וכל הנוכחים היו בהלם וראו בחוש את קדושתו של הגר"א צדיק גזר והקב"ה מקיים, והמדהים שאותה נערה שהסכימה להתחתן עם עוור ובורא עולם ריפא אותו לפני החופה.

השיעור המושלג

"ולמען תספר באזני בנך וכן בנך"
[י. ב.]

יש שמסבירים שהכוונה בדברי התורה שנאמרו כאן זה לדאוג גם לנכדים, היא באה לומר לנו איך להגיד לבן, תצעק את הדברים שזה יכנס לו בעצמות שזה יעבור גם לנכד.

מסופר על ראש ישיבת "תורה ודעת" ר' שלמה היימן זצ"ל שבאחד מימי החורף היה יום מושלג ולא היה שייך לבוא לישיבה, והיו ממש ערימות של שלג, אבל היו שלשה בחורים שלא ויתרו והגיעו לישיבה והיו בטוחים שראש הישיבה לא יבוא, אבל בדקה ל-12 הם שמעו את הפסיעות של ראש הישיבה שנכנס והתחיל למסור שיעור

גיליון זה מוקדש לרפואה והצלחה:

אימני מורתי דינה בת ריקה תחי'	אבי מורי ר' שלום בן עישה שליט"א	לאה בת חסידה חסיבה תחי'
ר' רחמים בן ריקה הי"ו	הרבנית חנה בת סניורה יצחק תחי'	מו"ח הרה"ג רפאל אדרי שליט"א הצדיק מרעננה
הראל בן לינוי הי"ו	לינוי בת שירה תחי'	לזיווג הגון ישראל בן תמור הי"ו
ר' רפאל ישראל בן מוזל הי"ו	הסבתא עישה בת סולטנה תחי'	לזיווג הגון חופית הודיה בת חנה תחי'

גיליון זה מוקדש לע"נ הנפטרים

הסבא ר' פינחס אליהו בר שמחה ז"ל לבית כהן	הסבא ר' מרדכי ב"ר שמחה לבית פרץ ז"ל	חמותי הרבנית חסידה חסיבה בת סוליקה לבית הרב אדרי ז"ל
הצדיק מרעננה ר' יצחק הכהן בן זלמטא אסתר לבית הוברמן זיע"א	אורן בן רחל רשל ז"ל	הסבתא ריקה בת עזיזה ז"ל לבית כהן
לע"נ	לע"נ	יוסף בן רחל ז"ל כהן

מי שבירך אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב
הוא יברך את

"עמודי התווך"

המחזיקים ותומכים בהוצאת הגיליון לשבוע זה

הורי היקרים
הרב שלום ודינה פריץ הי"ו

ר' פינחס ולינוי
בהן הי"ו

ה' ישמרם ויחיהם, וישמור להם בני משפחותיהם הנעימים,
יצליחם במעשי ידיהם ובפרנסתם,
ימלא האל כל משאלות ליבם לטובה ולברכה,
וזכות התורה תהיה מגן וצינה בעדם,
וכן יהי רצון ונאמר אמן.

בשורה משמחת

בסייעתא דשמיא ולאור בקשת רבים

עלה בדינו לפתוח קו מלפון ישיר

לשיעורי הרב שליט"א

שמספרו:

0733-71-81-57

(ללא הקשת שום קוד)

השיעורים נמסרים מידי יום ביזמו בשעות הבוקר